

Arrest

nr. 162 170 van 16 februari 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 23 oktober 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 september 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 december 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 januari 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van advocaat K. VAN TILBORG, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché K. GOOSSENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker diende op 5 mei 2015 een asielaanvraag in.

1.2. Op 30 september 2015 nam de adjunct-Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna verkort: de Commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekend schrijven van 30 september 2015 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“ (...) Overdracht CGVS: 05/08/2015

U werd gehoord op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) op 23 september 2015 van 14u tot 17.15u, bijgestaan door een tolk die het Somali machtig is. Uw advocaat, meester Seghers loco meester Van Tilborg, was gedurende het gehele gehoor aanwezig.

A. Feitenrelaas

U verklaart de Somalische nationaliteit te bezitten en tot de Dir-clan te behoren. U bent geboren in het dorp Dhaah in het district Bulo Burto van de provincie Hiraan. U werkte als kleermaker in uw dorp. Uw vader was vroeger een soldaat tijdens het regime van Siad Barre. In 2013 is hij naar Afgoye gevlucht uit vrees voor Al Shabaab. In september trouwde u met uw vrouw, die eveneens van de Dir-clan afkomstig is. In januari 2014 zijn uw moeder, uw twee zussen en uw vrouw naar Hargeisa verhuisd. In februari 2014 werd u gearresteerd door Al Shabaab. U werd beschuldigd van spionage en ter dood veroordeeld. U wist te ontsnappen en in maart 2014 vertrok u uit Somalië. Op 29 april 2015 kwam u in België aan. Op 5 mei 2015 vroeg u asiel aan.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u een geboorteakte neer.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze de nood aan bescherming kan beoordelen. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asiolverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Uit de stukken in het administratief dossier en uit uw verklaringen blijkt echter duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze medewerkingsplicht.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde Somalische nationaliteit. Dit is nochtans belangrijk voor de beoordeling van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Identiteit, nationaliteit en herkomst maken immers de kernelementen uit in een asielprocedure. Het is binnen het kader van deze fundamentele gegevens dat een asielrelaas kan beoordeeld worden. Het principe van internationale bescherming als surrogaat en laatste uitweg voor het ontbreken van een nationale bescherming, veronderstelt de plicht van elke asielzoeker eerst de nationaliteit en bescherming te benutten waarop hij aanspraak kan maken. Bij de beoordeling van de noodzaak aan internationale bescherming en derhalve de vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, is het essentieel bij voorbaat te bepalen in welk(e) land(en) van herkomst enerzijds de vrees voor vervolging of het risico van ernstige schade ingeroepen wordt en anderzijds in welk(e) land(en) van herkomst bescherming kan worden gezocht en effectief kan worden ingeroepen in de zin van artikel 48/5, § 1 en 2 van de Vreemdelingenwet. De commissaris-generaal heeft dan ook terecht uw voorgehouden herkomst en nationaliteit grondig bevraagd en beoordeeld. Indien u beweert de Somalische nationaliteit en herkomst te hebben, dan dient uw ingeroepen vrees voor vervolging of ernstige schade evenals de mogelijke nationale bescherming ten opzichte van Somalië te worden beoordeeld. Indien de verklaringen over de voorgehouden Somalische nationaliteit en herkomst niet aannemelijk geacht worden, maakt u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk en dient de commissaris-generaal te besluiten tot de weigering van internationale bescherming.

U kan niet aannemelijk maken daadwerkelijk uit het district Bulo Burto van de provincie Hiraan afkomstig te zijn. Vooreerst dient vastgesteld te worden dat u tot de noordelijke Dir-clan behoort en dat uw familie in Hargeisa, de hoofdstad van Somaliland, woont (CGVS, p. 5). Aangezien Hiraan het gebied is van voornamelijk subclans van de Hawiye wordt u gevraagd van welke regio's in Somalië de Dir hoofdzakelijk komen. Het is echter duidelijk dat u bewust verzwijgt dat de Dir voornamelijk de meerderheid hebben in het noorden van Somalië en meer bepaald in Somaliland. U wordt meerdere malen aangespoord om de oorspronkelijke regio's van de Dir te benoemen en te zeggen waar zij de meerderheid hebben maar u beperkt zich uitsluitend tot provincies in Zuid- en Centraal-Somaliland (CGVS, p. 3). Pas na enkele pogingen vermeldt u dat er ook Dir in het noorden van Somalië wonen (CGVS, p. 3). Gevraagd waarom u niet eerder vermeldde dat de Dir een meerderheidsclan in het noorden van Somalië zijn ontwijkt u de vraag (CGVS, p. 4). Bovendien kan u niet uitleggen hoe het komt dat uw familie zich gevestigd heeft in Hawiye-gebied. U zegt dat uw familie oorspronkelijk van Hiraan afkomstig is (CGVS, p. 4).

U wordt dan gevraagd hoe de vorige generaties van uw familie terecht zijn gekomen in Hiraan maar u ontwijkt de vraag volkomen (CGVS, p. 4). De vraag wordt herhaald waarop u dan volhoudt dat zij nooit daarheen zijn getrokken maar dat zij oorspronkelijk van die regio afkomstig zijn (CGVS, p. 4).

U geeft verder drie dorpen die het dichtst bij uw dorp zouden liggen, namelijk Burweyn, Ceel Yabar en Gildighashinaha (CGVS, p. 9). Het is opvallend dat u bij benadering – noch in afstand, noch in reistijd – niet weet hoever die dorpen dan van uw eigen dorp liggen.

Uiteindelijk probeert u nog van Ceel Yabar een schatting te geven hoever dit zou liggen maar gezien u eerder beweerde helemaal niet te weten hoever dit dorp van Dhaah ligt weet dit niet meer te overtuigen (CGVS, p. 9 en 10). Bovendien zegt u niet te weten hoever Burweyn ligt omdat u nooit buiten uw dorp kwam (CGVS, p. 8 en 9). Dit strookt echter niet met uw eerdere bewering langs Burweyn te zijn gereisd wanneer u uit Somalië vertrok (CGVS, p. 5). U wordt later nog om nog enkele naburige dorpen gevraagd waarop u nog vier dorpen benoemt (CGVS, p. 15). Het is vreemd dat van de in totaal zeven naburige dorpen er slechts twee dorpen kunnen worden teruggevonden op beschikbare kaarten. Bovendien kan ook uw eigen dorp niet worden teruggevonden.

Tevens heeft u geen enkel idee waar Jalalaqsi, de stad en het district in de buurt van uw dorp, ligt. U wordt vele keren gevraagd – en de vraag wordt vele malen uitgelegd en gespecificeerd – in de richting van welke stad of district de hoofdweg in uw district, die van Beledweyne komt en in de buurt van uw dorp ligt – Burweyn ligt op die weg en is een naburig dorp – loopt, maar u ontwijkt de vraag telkens en kan de gevraagde stad of district niet meedelen (CGVS, p. 10 en 11). Die weg loopt naar het district en de stad Jalalaqsi. Indien u daadwerkelijk heel uw leven in dat dorpje in de buurt van die hoofdweg heeft gewoond kan verwacht worden dat u weet naar waar die weg dan uiteindelijk loopt.

Nog opmerkelijker is dat u later in het gehoor Jalalaqsi op een totaal verkeerde plaats situeert. Zo zegt u dat u via Jalalaqsi bent gereisd op weg naar Ethiopië en dit zelfs nog voorbij Beledweyne (CGVS, p. 13). Wanneer u dan ermee geconfronteerd wordt dat Jalalaqsi niet op de weg naar Ethiopië ligt zegt u dan dat u wel langs Jalalaqsi bent gegaan maar vervolgens terugkeerde naar Janta Kundishe, een dorp naast Beledweyne (CGVS, p. 13). Na een kleine stilte zegt u dan dat u zich vergist heeft en dat u het dorp Jaweel bedoelde in plaats van Jalalaqsi (CGVS, p. 13). Dergelijke verklaringen ondermijnen uw bewering afkomstig te zijn van een dorp dat niet ver van Jalalaqsi ligt in ernstige mate.

Verder is het zeer opvallend dat u niet op de hoogte bent van de droogte in Somalië van 2011. Van 2010 tot 2012 werd Somalië getroffen door een van de ergste periodes van droogte in decennia. De provincie Hiran was een van de ergst getroffen gebieden. Deze droogte leidde in grote delen van Somalië tot een hongersnood die tot in 2012 duurde. Gevraagd of er ooit een periode is geweest waarin het moeilijk was voor u en uw familie om rond te komen zegt u ooit gehoord te hebben dat er in 1993 een zeer ernstige droogte heerste in Somalië (CGVS, p. 14). Gevraagd of er daarna ooit nog een dergelijke periode van droogte voorkwam zegt u opmerkelijk genoeg nooit iets dergelijks te hebben meegemaakt (CGVS, p. 14). Het feit dat u geen weet heeft van de droogte van 2011 en de hoge menselijke tol die dit eiste maakt het weinig aannemelijk dat u daadwerkelijk in Hiraan verbleef in deze periode. Het feit dat u van deze humanitaire ramp, die nochtans lange tijd het wereldnieuws haalde, niet op de hoogte bent doet bovendien vermoeden dat u geen enkele band of affiniteit heeft met Zuid- en Centraal-Somalië.

Het is verder opvallend dat u Hussein Aidid aanhaalt als de bekende krijgshoofd in de periode van de burgeroorlog in het begin van de jaren negentig na de val van het regime van Siad Barre (CGVS, p. 17). Aangezien u hierbij vermeldt dat deze persoon reeds overleden is blijkt u zich van naam te vergissen en bedoelt vermoedelijk de vader van Hussein Aidid, generaal Mohamed Farah Aidid, die in 1996 om het leven kwam (CGVS, p. 17). Gezien de bekendheid en de rol die Mohamed Farah Aidid speelde in de politieke ontwikkelingen en de machtsverhoudingen in Zuid-en Centraal-Somalië is deze vergissing vreemd. Nog meer gezien het feit dat zijn zoon, Hussein Aidid, evenmin een onbekende is in Somalië. Hij werd door zijn clan aangesteld als president van diens zelfverklaarde staat en werd later nog verkozen tot vice-premier van de Transitional Federal Government van Somalië.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Bulo Burto gelegen in de provincie Hiran, Zuid- en Centraal- Somalië. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde herkomst uit Zuid- en Centraal- Somalië kan er evenmin geloof worden gehecht aan de door u aangehaalde nood aan bescherming die er onlosmakelijk mee verbonden is. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De door u neergelegde kopie van uw geboorteakte kan de geloofwaardigheid van uw beweerde herkomst uit de provincie Hiraan niet herstellen. Gezien de wijdverspreide corruptie in Somalië heeft een dergelijk document, en al zeker een kopie hiervan, weinig bewijswaarde.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over uw herkomst, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust.

Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over uw werkelijke streek van herkomst, waar u voor uw aankomst in België leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst kan niet genoeg benadrukt worden.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 23 september 2015 trouwens uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen, en dit zeker aangaande uw identiteit, uw nationaliteit/ herkomst, de landen en plaatsen van eerder verblijf. U werd in de loop van het gehoor zelfs geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde herkomst uit de provincie Hiran. U werd er op gewezen dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw nationaliteit/herkomst en/of eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond, leefsituatie en nationaliteit/ herkomst, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt. U bleef echter bij uw bewering afkomstig te zijn uit het dorp Dhaah in het district Bulo Burto van de provincie Hiran, Zuid- en Centraal- Somalië (CGVS, p. 14-15).

U gaf zelf geen zicht op uw werkelijke streek van herkomst. Omdat u verklaart tot de Dir-clan te behoren, die in grote mate voorkomt in Somaliland, en uw familie in Hargeisa, de hoofdstad van Somaliland, woont ontstaat er het vermoeden dat u afkomstig bent uit Somaliland. Dit vermoeden volstaat op zich niet om ten aanzien van u te besluiten tot een nood aan internationale bescherming wegens een vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 Vw of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 Vw. Wat het reëel risico zoals bedoeld in artikel 48/4 Vw betreft kan nog worden aangestipt dat uit informatie van het CGVS (COI Focus Somalië: Veiligheidssituatie in Somaliland en Puntland, 15 juli 2015) blijkt dat er op dit ogenblik geen sprake is van een gewapend conflict of een situatie van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet in Somaliland. Door bewust de ware toedracht aangaande uw werkelijke herkomst, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u hoe dan ook niet aannemelijk dat u daadwerkelijk nood heeft aan internationale bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat u niet afkomstig bent uit Zuiden/ of Centraal Somalië zodat het niet aangewezen is dat u naar dit land wordt teruggeleid."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert aan als volgt:

"A. SCHENDING VAN DE MATERIELE MOTIVERINGSPLICHT ALS ALGEMEEN BEGINSSEL VAN BEHOORLIJK BESTUUR, ZOALS ONDER MEER OOK GESTELD IN ART. 62 W. 15/12/1980, ALSOOK BIJ DE WET VAN 29/07/1991 BETREFFENDE DE UITDRUKKELIJKE MOTIVERING VAN BESTUURSHANDELINGEN, SCHENDING VAN DE ALGEMENE ZORGVULDIGHEIDSP LICHT, MANIFESTE BEOORDELINGSFOUT
B. SCHENDING ARTIKEL 3 EVRM

Verzoeker zal deze twee middelen gecombineerd beargumenteren.

Terecht heeft verzoeker een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève.

De bestreden beslissing faalt derhalve in haar motivering in zoverre zij stelt dat er geen gegronde vrees voor vervolging zou zijn in hoofde van verzoeker.

Geheel ten onrechte stelt het CGVS dat er geen geloof kan worden gehecht aan het asielrelaas en dit omwille van volgende redenen:

(1) Verzoeker zou niet aannemelijk maken daadwerkelijk uit het district Bulo Burto van de provincie Hiraan afkomstig te zijn.

Dit is niet correct.

Een deel van de familie van verzoeker woont inderdaad in Somaliland, doch verzoeker is formeel dat het ander deel van zijn familie wel degelijk in Hiraan woont.

Verzoeker heeft bij zijn verhoor ook uitdrukkelijk verklaard dat zijn familie oorspronkelijk van Hiraan afkomstig is (p.4).

(2) Voor wat betreft vragen omtrent de omliggende dorpen :

Verzoeker is formeel dat hij in Dhaah woonde.

Hij woonde in een modula, zijnde een speciaal, smal huis, met zijn familie en werkte als klerenmaker.

Er is één school in dit dorp en drie waterplaatsen, waarvan er slechts één operationeel is.

Hij kent wel degelijk de omliggende dorpen, doch verzoeker is van oordeel dat de desbetreffende vragen onduidelijk werden geformuleerd.

Hij weet waar de omliggende dorpen gelegen zijn, doch niet de exacte afstand aangezien hij steeds in Dhaah is gebleven – zoals hij ook verklaarde aan het CGVS.

(3) Voor wat betreft de vergissing Hussein Aidid en generaal Mohamed Frah Aidid.

Verzoeker geeft toe dat hij zich vergist heeft, doch deze vergissing is niet vreemd te noemen – in tegenstelling tot wat het CGVS tracht te doen uitschijnen.

Zoals velen, was ook verzoeker zenuwachtig voor het interview.

Hierboven werd reeds aangehaald dat hij niet alle vragen evengoed begreep.

In die omstandigheden is het niet heel vreemd dat verzoeker zich eens van naam vergist.

Hij heeft deze vergissing zelf vastgesteld en zichzelf verbeterd.

(4) Voor wat betreft de geboorteakte

Dat bovenal verzoeker een (kopie van zijn) geboorteakte voorlegt, waaruit zijn Somalische nationaliteit blijkt.

Het gaat niet op zomaar vast te stellen dat hieraan weinig geloof kan worden gehecht.

Er worden hier geen objectieve redenen voor aangehaald.

Het gebrek aan originele stukken is een argument dat niet opgaat.

Ook uit de kopie blijkt immers zijn nationaliteit, minstens is dit geen gegronde reden om de asielaanvraag geheel af te wijzen.

**

Conclusie : verzoeker maakt aannemelijk dat hij wel degelijk afkomstig is van Somalië, geboren in het dorp Dhaah en behorende tot de Dir-clan.

Dit relaas wordt bovendien gestaafd door zijn geboorteakte.

Aangezien zijn relaas wel degelijk als geloofwaardig dient te worden beschouwd, dient de nood aan bescherming te worden beoordeeld :

De vader van verzoeker was soldaat tijdens het regime van Siad Barre.

In 2013 is vader gevlucht uit vrees van Al Shabaab.

In februari 2014 werd verzoeker gearresteerd door Al Shabaab, gezien hij – onterecht – werd beschuldigd van spionage.

Verzoeker werd ter dood veroordeeld.

In maart 2014 kon verzoeker ontsnappen en vluchten naar België.

Er bestaat derhalve wel degelijk een gegronde vrees voor vervolging in hoofde van verzoeker.

**

Gezien het bovenstaande, dient er dan ook besloten te worden dat verzoeker wel degelijk voldoet aan de op hem rustende bewijslast.

Hathaway, J., *The law of refugee status*, Buttersworth Toronto-Vancouver, 1991, 84:

“De verklaringen van verzoeker op zich kunnen voldoende bewijs uitmaken van zijn hoedanigheid van vluchteling of staatloze indien zij mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn.”

RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124:

“De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen.”

UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut du réfugié*, Genève, 1979, nr. 205:

“De verklaringen van een verzoeker zijn zonder twijfel coherent en plausibel, en zij zijn niet in tegenspraak met de politieke en etnische situaties die algemeen gekend zijn.”

Bovendien dient de bewijslast van verzoeker redelijk en rekening houdend met zijn specifieke omstandigheden te worden beoordeeld.

In tegenstelling tot wat het CGVS oordeelt is er gezien het bovenstaande geen aanduiding in het dossier aanwezig waaruit met redelijke zekerheid kan worden afgeleid dat verzoeker niet de waarheid vertelt.

De bewijslast ligt bij verzoeker, maar gezien de gegevens die hij kan verschaffen, gecombineerd met het feit dat er geen andere gegevens zijn die op de onwaarheid van zijn feitenrelaas wijzen, dient hem het voordeel van de twijfel te worden toegekend omtrent de door hem aangegeven feitelijkheden die hij mogelijk niet met stukken kan bewijzen en dus over zijn ganse feitenrelaas.

Analoog:

UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut du réfugié, Genève, 1979, nr. 203-204:

“Elke kandidaat vluchteling dient bovendien het voordeel van de twijfel te genieten.”

Vaste Beroepscommissie Vluchtelingen 15 juni 1999, T. Vreemd. 2000 (verkort), 23:

“Overwegende dat het relaas van appellant, ter zitting afgelegd, consistent en coherent overkomt; dat appellant zijn identiteit bewijst; ... dat de Vaste Beroepscommissie voor de Vluchtelingen van oordeel is dat appellant het voordeel van de twijfel kan toegekend worden. Overwegende dat de ... binnenlandse context, gerelateerd aan het relaas van appellant en zoals gekend door de Vaste Beroepscommissie, toelaat te stellen dat er in hoofde van appellant vrees voor vervolging in de zin van art. 1, A (2), Verdrag van Genève 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen kan worden in aanmerking genomen op basis van zijn godsdienst en nationaliteit.”

Gezien het bovenstaande heeft de het CGVS dan ook compleet ten onrechte geoordeeld dat verzoeker niet voldoet aan de voorwaarden van artikel 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker terug sturen naar Somalië zou neerkomen op een manifeste schending van artikel 3 EVRM.

De beslissing van het Commissariaat - Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatslozen is dan ook manifest in strijd met artikel 3 EVRM.

3. BESLUIT

In hoofde van verzoeker bestaat wel degelijk een gegronde vrees voor vervolging in de zin van art. 1, A, lid 2 van de Conventie van Genève.

De motieven die in de beslissing van het CGVS dd. 30.09.2015 worden aangehaald doen hieraan geen afbreuk.”

2.2. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de vreemdelingenwet en de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel verzoeker een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.3. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet werd verzoekers asielaanvraag bij voorrang onderzocht in het kader van het verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna verkort: het vluchtelingenverdrag), zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

De feitelijke beoordeling bij het overwegen of een persoon wordt vervolgd in de zin van het vluchtelingenverdrag is *mutatis mutandis* gelijk aan deze zoals gedaan door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens bij het onderzoek of een persoon een reëel risico loopt om blootgesteld te worden aan een behandeling in de zin van artikel 3 van het EVRM (EHRM 19 september 2013, nr. 10466/11, R.J. t. Frankrijk). Het is daarom aannemelijk dat artikel 3 van het EVRM een risico op vervolging omwille van één van de gronden omschreven in artikel 1, A, (2) van het vluchtelingenverdrag omvat. Artikel 3 van het EVRM stemt tevens inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b) van de vreemdelingenwet (HvJ 17 februari 2009, C-465/07, Elgafaji t. Nederland). Daarnaast biedt artikel 3 EVRM een vergelijkbare bescherming als deze voorzien in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. Beide bepalingen beogen bescherming te bieden wanneer, in uitzonderlijke omstandigheden, de mate van het veralgemeend geweld van een dergelijke intensiteit is dat eenieder die terugkeert naar een bepaalde regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar, een reëel risico loopt op ernstige schade (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi t. Verenigd Koninkrijk).

De toetsing of verzoeker in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus maakt integraal deel uit van onderhavig arrest, zodat een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM niet aan de orde is.

2.4.1. In hoofdorde vraagt verzoeker dan ook om de bestreden beslissing te hervormen wat de weigering van de vluchtelingenstatus betreft.

2.4.2. Voor zover een asielzoeker geen originele identiteitsdocumenten neerlegt, moet zijn voorgehouden identiteit op overtuigende wijze blijken uit zijn verklaringen.

Hierbij moet de asielzoeker in staat zijn te antwoorden op eenvoudige vragen in verband met de streek van afkomst vooral in het geval dat hij geen enkel overtuigend document ter staving van de identiteit kan voorleggen. De Commissaris-generaal beschikt in deze over een discretionaire bevoegdheid om te oordelen of de geleverde kennis van verzoeker voldoende is om aan de beweerde herkomst en nationaliteit het voordeel van de twijfel toe te kennen. Het geheel van de verklaringen moet een bekendheid aantonen met de sociale en politieke omgeving van de plaats waar hij gewoond heeft en waardoor hij beweerdelijk diende te vluchten.

Er wordt op goede gronden besloten dat de elementen identiteit, nationaliteit en herkomst kernelementen zijn in een asielprocedure. Het is binnen het kader van deze fundamentele gegevens dat een asielrelaas kan worden beoordeeld. *In casu* wordt de voorgehouden Somalische identiteit, nationaliteit en herkomst niet aannemelijk geacht omwille van de verklaringen die verzoeker heeft afgelegd. Hierdoor is ook de nood aan bescherming niet aannemelijk gemaakt. In de bestreden beslissing wordt ingegaan op het feit dat verzoeker niet aannemelijk kan maken dat hij werkelijk uit het district Bulo Burto van de provincie Hiraan afkomstig is, omwille van (i) zeer onaannemelijke verklaringen omtrent de herkomst van zijn clan en verklaringen dat zijn familie in Hargeisa, de hoofdstad van Somaliland, woont, (ii) geen voldoende geografische kennis van de regio waar hij woont aangezien van de in totaal zeven genoemde naburige dorpen er slechts twee kunnen worden teruggevonden op de beschikbare kaarten en het dorp van verzoeker zelfs niet kan worden teruggevonden, (iii) een gebrekkige kennis van Jalalaqsi, de stad en het district dat in de buurt van zijn dorp zou moeten liggen, (iv) geen kennis van de grote droogte in Somalië in 2011, (v) het foutief vermelden van Hussein Aidid, in plaats van generaal Mohamed Farah Aidid, als de bekende krijgshoofd in de periode van de burgeroorlog in het begin van de jaren negentig na de val van het regime van Siad Barre.

De Raad stelt samen met de Commissaris-generaal vast dat *in casu* niet kan worden vastgesteld waar verzoeker voor zijn aankomst in België leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen hij zijn werkelijke regio van herkomst heeft verlaten. Verzoeker werd gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen en hij werd geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden getracht aan de herkomst uit Hiraan (CGVS-gehoorverslag, p. 14-15). Bijgevolg heeft verzoeker bewust kernelementen van zijn asielrelaas verzwegen, zodat hij niet aannemelijk maakt dat hij nood zou hebben aan internationale bescherming. Er zijn aldus voldoende elementen om de voorgehouden Somalische nationaliteit van verzoeker niet te aanvaarden.

De geboorteakte die verzoeker naar voren bracht is een kopie en kopies zijn makkelijk te manipuleren. Bovendien heeft dergelijk stuk slechts een ondersteunende bewijswaarde voor zover de verklaringen van verzoeker geloofwaardig kunnen worden geacht, wat *in casu* niet het geval is. Deze vaststellingen volstaan om de inhoud van de geboorteakte verder niet in overweging te nemen.

In de punten (1), (2), (3) en (4) van het verzoekschrift brengt verzoeker geen argumenten, gegevens of stukken aan die een ander licht kunnen werpen op de asielmotieven en de beoordeling ervan door de Commissaris-generaal. Verzoeker beperkt zich tot het herhalen van het asielrelaas en het negeren van de motieven en de conclusies van de bestreden beslissing, het in twijfel trekken van de conclusies van de Commissaris-generaal, het geven van gefabriceerde verklaringen *post factum*, het formuleren van foute beweringen en het maken van persoonlijke vergoelijkingen en excuses, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusies in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Verzoeker weerlegt dan ook geenszins de besluiten van de Commissaris-generaal, die steun vinden in het administratief dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing. Derhalve blijven de motieven van de bestreden beslissing overeind.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van het voordeel van de twijfel zoals bepaald in artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

2.4.3. Zoals uitvoerig wordt uiteengezet in de bestreden beslissing is het vluchtrelaas van verzoeker niet geloofwaardig zodat er geen reden is om het verder te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.5.1. In ondergeschikte orde vraagt verzoeker om de bestreden beslissing te hervormen wat de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus betreft.

2.5.2. Verzoeker maakt met een loutere verwijzing naar "*het bovenstaande*" zijn herkomst uit Somalië niet aannemelijk. De Raad kan slechts vaststellen dat de Commissaris-generaal ernstige motieven heeft om deze herkomst uit Somalië niet te aanvaarden.

Verzoeker gaat voorbij aan de vaststellingen in de bestreden beslissing, die hierboven door de Raad werden gevalideerd. De bestreden beslissing motiveert dan ook terecht dat er *in casu* geen sprake is van een nood aan internationale bescherming, zodat verzoeker evenmin in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

2.6. In acht genomen wat voorafgaat is de Raad van oordeel dat de Commissaris-generaal terecht concludeert aan de hand van de in de bestreden beslissing toegelichte vaststellingen dat verzoeker de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet en de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet wordt geweigerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien februari tweeduizend zestien door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP